

РЕШЕНИЕ

№ 6209

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1925** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба от Г. К. М., чрез адв. Н., срещу Решение № 6 от 02.01.2024 г., постановено по НАХД № 11622/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 114 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-004544 от 23.03.2023 г. на Началник група към отдел „Пътна полиция” – СДВР. С наказателното постановление, на Г. К. М. е наложено: 1. на основание чл.179, ал. 2, вр. ал. 1, т.5 от ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 200 лв., за нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП; 2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП административни наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение, идентични с тези изложени пред въззивния съд. Според касатора неправилно

районният съд приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява приетата с НП фактическа обстановка. Относно пункт 2 от НП твърди, че неправилно е приложен материалният закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, посредством адвокат – пълномощник поддържа касационната жалба. Представя писмена защита. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът - Началник група към отдел „Пътна полиция“ - СДВР не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред въззивния съд е установено, че на 19.10.2022 г., около 16:30 ч. в [населено място], свидетелят К. управлявал лек таксиметров автомобил с марка „Ф. Голф“, рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът на свидетеля се движил в третата лента за движение с около 20 км/ч. В същото време до него от дясната страна, във втората лента за движение се движил лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от касатора Г. М., който предприел маневра, като отклонил управлявания от него автомобил наляво. Така навлязъл в третото пътно платно и реализирал ПТП с движещото се там МПС, управлявано от св. К.. Последният слязъл от автомобила си и установил, че в резултат на удара са му нанесени щети по калника, огледалото и страничната броня. В същото време чул форсиране на двигател, обърнал се към другата кола и видял, че шофьорът (М.) се изсмял и без да спре, за да се разберат относно щетите, потеглил, напускайки мястото на ПТП. Свидетелят К. успял да снима с телефона си регистрационния номер на автомобила, управляван от касатора - „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . По негов сигнал местопроизшествието било посетено от дежурен екип при ОПП - СДВР, който

огледал настъпилите щети по автомобила „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за което е съставен протокол и схема на ПТП. За констатираното е съставена и докладна записка до Началник ОПП-СДВР.

За така извършеното нарушение и предвид саморъчно попълнена от касатора на 07.03.2023 г. декларация е съставен АУАН, серия АД № 201191, за нарушения по чл. 25, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ от ЗДвП. Съставеният АУАН е връчен на касатора в момента на съставянето му. М. се е възползвал от правото си да впише върху бланката на АУАН, че възразява срещу констатациите в същия, без да излага аргументи. Въз основа на АУАН, при идентична фактическа обстановка и правна квалификация, било издадено и обжалваното пред въззивния съд НП.

Горната фактическа обстановка въззивният съд е възприел въз основа на събраните доказателства, включително показанията на разпитания свидетел К. – присъствал при извършване на нарушението.

За да потвърди обжалваното НП, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. В решението е обърнато внимание, че АУАН е съставен в съответствие с чл. 40, ал.1 от ЗАНН - в присъствието на М., след като е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП. Съдът не е възприел възраженията на касатора, като е намерил, че по несъмнен начин се установява фактическата обстановка и извършените от М. нарушения по чл. 25, ал. 1 и по чл. чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. В тази връзка е изложил мотиви, че АНО правилно е приложил материалния закон, а наложените наказания са определени в предвидения от закона размер.

Решението на въззивния съд е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и логичните и убедителни показанията на свидетеля, като обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Противно на твърденията в жалбата нарушенията са безспорно установени. Видно от

доказателствата по делото касаторът е извършил маневра, изразяваща се в отклонение на управлявания от него автомобил в съседната лява лента (трета лента на [улица]), без да се убеди за положението на останалите участници в движението, при което е последвало реализиране на ПТП с материални щети. Същият е напуснал местопроизшествието, като по този начин съзнателно е нарушил и разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в”, като нито е известил служителите на отдел „ПП” при СДВР, нито е изчакал пристигането им. Не се споделят твърденията на касатора, че не е участвал в извършеното ПТП, защото този факт не е установен с допустимите доказателствени средства. Твърденията на касатора за различна фактическа обстановка от описаната в НП остават недоказани и се възприемат от настоящия състав само като защитна теза. В приобщените писмени и гласни доказателства се съдържат данни, че М. ясно е осъзнавал, че е станал участник в ПТП – осъществил е визуален контакт с другия участник в инцидента, а след това е потеглил с автомобила си от местопроизшествието без да е постигнато съгласие по смисъла на закона относно обстоятелствата, свързани с ПТП, чрез попълване на двустранен констативен протокол.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушенията по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 2 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на М.. Наказанието като размер е точно фиксирано за първото нарушение и правилно определено от АНО към минимума за второто нарушение, при спазване чл. 27, ал. 2 ЗАНН, при което не са допуснати нарушения от АНО при определяне на неговия размер. Решението е постановено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при спазване на материалния закон. Оспореното съдебно решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6 от 02.01.2024 г., постановено по НАХД №

11622/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 114 състав.
Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.